

๖๐๕

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๐๕

พระราชบัญญัติ

วินัยกองอาสารักษาดินแดน

พ.ศ. ๒๕๐๕

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ทรงว่าลง

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวินัยกองอาสารักษาดินแดน

ดินแดน

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๐๕

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวินัยกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

วินัย

มาตรา ๔ วินัย คือการที่ต้องประพฤติหรือปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบและแบบธรรมเนียมของกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา ๕ ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ และสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน เฉพาะในขณะที่รวมกันอยู่เป็นหมู่ หมวดกองร้อย หรือในเวลาปฏิบัติงานตามหน้าที่ ต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด ผู้กระทำความผิดวินัยต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๐๕

มาตรา ๖ การกระทำผิดวินัยให้รวมถึงการกระทำต่อไปนี้ด้วย คือ

- (๑) ดื้อดึง ขัดขืน หลีกเลียง หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่
- (๒) ไม่รักษาระเบียบการเคารพระหว่างผู้ใหญ่ผู้น้อย
- (๓) ไม่รักษามรรยาทให้ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมของกองอาสารักษาดินแดน
- (๔) ก่อให้เกิดการแตกแยกความสามัคคีในกองอาสารักษาดินแดน
- (๕) เกียจคร้าน ละทิ้ง หรือเล่นเลอะต่อหน้าที่
- (๖) กล่าวเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
- (๗) ใช้กิริยาวาจาไม่สมควรหรือประพฤติไม่สมควร
- (๘) ไม่ตักเตือนสั่งสอน หรือไม่ลงทัณฑ์ผู้อยู่ในบังคับบัญชาที่กระทำผิดตามโทษานุโทษ
- (๙) เสพสุราขมาเมจนเสียกิริยา หรือเสพยาเสพติดให้โทษ
- (๑๐) กระทำด้วยประการใด ๆ เป็นเชิงบังคับผู้บังคับบัญชาเป็นทางทำให้เสียวินัยกองอาสารักษาดินแดน

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กันยายน ๒๕๐๕

มาตรา ๗ ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่สอดส่องอบรมเจ้าหน้าที่และสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนให้ประพฤติหรือปฏิบัติตนอยู่ในวินัยโดยเคร่งครัด

หมวด ๒

การลงทัณฑ์

มาตรา ๘ ทัณฑ์ที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดวินัย มีสามสถาน

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ทัณฑ์กรรม
- (๓) กักบริเวณ

มาตรา ๙ ภาคทัณฑ์ ใช้สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิดวินัยแต่มีเหตุอันควรปรานี โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏไว้เป็นหนังสือ และจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๐ ทัณฑ์กรรม ใช้สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิดวินัยโดยให้ทำงานสุขาภิบาล งานโยธา หรืองานอื่นทำนองเดียวกันเพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งตนจะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว

มาตรา ๑๑ กักบริเวณ ใช้สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิดวินัยโดยกักตัวไว้ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดตามแต่จะกำหนดให้

มาตรา ๑๒ ห้ามลงทัณฑ์อย่างอื่นนอกจากทัณฑ์ที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ และให้ลงทัณฑ์ได้เพียงสถานเดียว

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กันยายน ๒๕๐๕

มาตรา ๑๓ ผู้ใดมีอำนาจเป็นผู้ลงทัณฑ์ชั้นใด และผู้ใดเป็นผู้รับทัณฑ์ชั้นใด ให้เป็นไปตามตารางชั้นผู้ลงทัณฑ์และผู้รับทัณฑ์ และตารางกำหนดทัณฑ์ทั่วยุทธราชบัญญัติ

ผู้รักษาการในตำแหน่ง ผู้รักษาการแทน หรือผู้ทำการแทน ในตำแหน่งใด ให้ถือเสมือนเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนั้น แต่ถ้าผู้นั้น มียศตั้งแต่ชั้นนายหม่อมลงมา จะใช้อำนาจของตำแหน่งผู้บังคับหมวดขึ้นไปในการลงทัณฑ์ดังกล่าวไม่ได้

ผู้ที่เห็นว่าทัณฑ์ชั้นใด ให้ถือเสมือนมียศชั้นนั้น

มาตรา ๑๔ ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ และสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน เฉพาะในเวลาปฏิบัติงานตามหน้าที่อยู่เป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารตามกฎหมายว่าด้วยกองอาสารักษาดินแดน ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารเป็นผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารผู้ใด จะมีตำแหน่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นใด มีอำนาจเป็นผู้ลงทัณฑ์ชั้นใด ให้ถือเกณฑ์ตามตารางเกณฑ์เทียบชั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ทั่วยุทธราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ ก่อนที่จะลงทัณฑ์ผู้ใดให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคนเพื่อทำการสอบสวน ผู้เป็นประธานกรรมการ

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๐๕

ต้องมียศสูงกว่าผู้ถูกสอบสวน และผู้ที่เป็นกรรมการต้องมีศ
ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกสอบสวน

ในกรณีที่ผู้กระทำผิดได้กระทำผิดต่อหน้าผู้บังคับบัญชา
ผู้มีอำนาจสั่งลงทัณฑ์ หรือได้รับสารภาพต่อผู้บังคับบัญชานั้น
ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงทัณฑ์ สั่งลงทัณฑ์ได้โดยไม่ต้อง
ตั้งคณะกรรมการสอบสวน

มาตรา ๑๖ การสั่งลงทัณฑ์ผู้ใด ต้องพิจารณาให้ได้ความ
ชัดเสียก่อนว่า ผู้นั้นได้กระทำผิดจริงแล้วจึงสั่งลงทัณฑ์ตามควร
แก่ความผิดนั้น และในคำสั่งลงทัณฑ์ให้แสดงความผิดว่า
กระทำผิดวินัยตามมาตราใดและข้อใด

มาตรา ๑๗ การสั่งลงทัณฑ์ผู้มียศตั้งแต่ชั้นนายหมวด
ขึ้นไป ให้ผู้สั่งลงทัณฑ์รายงานตามลำดับชั้นจนถึงผู้บัญชาการ

มาตรา ๑๘ ถ้าผู้กระทำผิดจะต้องได้รับทัณฑ์เกินกว่า
อำนาจที่ผู้บังคับบัญชาชั้นใดจะสั่งลงทัณฑ์ได้ ให้รายงานชี้แจง
แสดงความผิดของผู้กระทำผิด ตลอดจนความเห็นในการ
ที่จะสั่งลงทัณฑ์ เสนอไปตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชา
ที่มีอำนาจสั่งลงทัณฑ์ได้ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชานั้นพิจารณา
สั่งการต่อไป

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๐๕

มาตรา ๑๕ เมื่อผู้มีอำนาจได้ส่งลงทัณฑ์ผู้ใดแล้ว ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเหนือผู้ส่งลงทัณฑ์อาจสั่งเพิ่มทัณฑ์ ลดทัณฑ์ หรือยกทัณฑ์เสียก็ได้ ในกรณีสั่งเพิ่มทัณฑ์ ทัณฑ์ที่ส่งเพิ่มขึ้นนั้น รวมกับทัณฑ์ที่ส่งไว้แล้วต้องไม่เกินอำนาจของผู้ที่ส่งเพิ่ม

หมวด ๓

การร้องทุกข์

มาตรา ๒๐ เมื่อผู้อยู่ในบังคับบัญชาเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจ หรือส่งลงทัณฑ์ในทางที่ผิด หรือไม่เป็นธรรมหรือผิดกฎหมาย ระเบียบแบบธรรมเนียมหรือวินัยกองอาสา รักษาเงินแดน หรือเห็นว่าตนเสียประโยชน์หรือสิทธิตามที่ควรได้ ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้นได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ทราบชัดว่าตนได้รับความเดือดร้อนจากผู้ใด ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาโดยตรงของตน เพื่อเสนอต่อไปตามลำดับชั้นจนถึงผู้ที่ จะสั่งการได้สวนและแก้ไขความเดือดร้อนนั้นได้

มาตรา ๒๑ การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือมีรายละเอียด และเหตุผลโดยชัดเจน พร้อมด้วยลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ คำร้องทุกข์ฉบับใดไม่มีลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ จะรับพิจารณา

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กันยายน ๒๕๐๕

มิได้ แต่ถ้ร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้ผู้รับคำร้องทุกข์บันทึกข้อความ
สำคัญของเรื่องที่ร้องทุกข์นั้นไว้ พร้อมกับลงวัน เดือน ปี และ
ลายมือชื่อผู้รับคำร้องทุกข์ แล้วอ่านให้ผู้ร้องทุกข์ฟังตามที่จดไว้
และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้

มาตรา ๒๒ การร้องทุกข์จะกระทำได้แต่สำหรับตนเอง
เท่านั้น ห้ามร้องทุกข์แทนผู้อื่น และห้ามลงชื่อรวมกัน หรือ
เข้ามาร้องทุกข์พร้อมกันหลายคน และห้ามประชุมกันเพื่อ
หารือเรื่องจะร้องทุกข์

มาตรา ๒๓ ห้ามร้องทุกข์ในเวลาที่ตนกำลังเข้าแถว หรือ
ในขณะที่กำลังทำหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด และห้ามร้องทุกข์
ก่อนยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่ที่มีเหตุร้องทุกข์เกิดขึ้น

มาตรา ๒๔ ห้ามร้องทุกข์ว่าผู้บังคับบัญชาลงทัณฑ์หนัก
เกินไป ถ้าหากว่าผู้บังคับบัญชานั้นมิได้ลงทัณฑ์เกินอำนาจที่จะ
กระทำได้ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒

มาตรา ๒๕ เมื่อผู้ใดร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาตาม
ระเบียบดังกล่าวแล้ว และเวลาล่วงพ้นไปเจ็ดวันยังมิได้รับ
คำชี้แจงประการใด ทั้งความเดือดร้อนก็ยังไม่ปลดเปลื้องไป
ให้ร้องทุกข์ใหม่ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นสูงถัดขึ้นไปเป็นลำดับอีก

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๐๘

และในการร้องทุกข์ครั้งนี้ให้ชี้แจงด้วยว่า ได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นใดมาแล้วแต่เมื่อใด

มาตรา ๒๖ ให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับคำร้องทุกข์รับได้ส่วนและแก้ความเดือดร้อน หรือชี้แจงให้ผู้ร้องทุกข์เข้าใจโดยด่วนจะเพิกเฉยเสียไม่ได้ ผู้ใดเพิกเฉยให้ถือว่ากระทำความผิดวินัยกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา ๒๗ เมื่อผู้บังคับบัญชาที่ได้รับคำร้องทุกข์ได้ชี้แจงแก่ผู้ร้องทุกข์แล้ว หากผู้ร้องทุกข์ยังไม่หมดสงสัย ก็ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปได้ ในการร้องทุกข์ครั้งนี้ให้ชี้แจงด้วยว่า ได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นใดและได้รับคำชี้แจงอย่างไร

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าข้อความที่ร้องทุกข์เป็นความเท็จ หรือการร้องทุกข์กระทำไปโดยฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์กระทำความผิดวินัยกองอาสารักษาดินแดน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ตารางชั้นผู้ลงทัณฑ์และผู้รับทัณฑ์

ตำแหน่ง	เป็นผู้ลงทัณฑ์ ชั้น	เป็นผู้รับทัณฑ์ ชั้น
ผู้บัญชาการ	๑	—
รองผู้บัญชาการ	๒	—
ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	๓	—
ผู้บังคับการจังหวัด	๔	ก
รองผู้บังคับการจังหวัด	๕	ข
ผู้บังคับกองร้อย	๖	ก
รองผู้บังคับกองร้อย	๗	ง
ผู้บังคับหมวด	๘	จ
จำกองร้อย	—	ฉ
ผู้บังคับหมู่	—	ช
สมาชิกประเภทประจำกอง	—	ซ

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๐๕

ตารางเกณฑ์เทียบชั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร
ผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ตามมาตรา ๑๔

ตำแหน่ง	เกณฑ์เทียบ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม แม่ทัพ	ผู้บัญชาการ รองผู้บัญชาการ
ผู้บัญชาการกองพล ผู้บังคับการกองเรือ ผู้บัญชาการกองพลบิน	ผู้ช่วยผู้บัญชาการ
ผู้บังคับการกรม ผู้บังคับหมวดเรือ ผู้บังคับกองบิน	ผู้บังคับการจังหวัด
ผู้บังคับกองพัน ผู้บังคับการเรือชั้น ๑ ผู้ บังคับฝูงบิน หรือผู้บังคับการเรือชั้น ๒	รองผู้บังคับการจังหวัด
ต้นเรือชั้น ๑ ผู้บังคับหมวดบินชั้น ๑ ผู้บังคับกองร้อย ผู้บังคับการเรือชั้น ๓	
ต้นเรือชั้น ๒ ผู้บังคับหมวดบินชั้น ๒	ผู้บังคับกองร้อย
ผู้บังคับหมวด ต้นเรือชั้น ๓ ผู้บังคับ หมวดบินชั้น ๓	รองผู้บังคับกองร้อย

ตารางกำหนดทัณฑ์

ผู้ลงทัณฑ์	ทัณฑ์กรรม			กักบริเวณ							
	ผู้รับทัณฑ์			ผู้รับทัณฑ์							
	ชั้น	ชั้น	ชั้น	ชั้น	ชั้น	ชั้น	ชั้น	ชั้น	ชั้น	ชั้น	ชั้น
	ฉ	ช	ซ	ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ช	ซ
	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน
ชั้น ๑	๓	๓	๓	๒๐	๓๐	๔๕	๖๐	๖๐	๕๐	๕๐	๑๒๐
ชั้น ๒	๓	๓	๓	๑๕	๒๐	๓๐	๔๕	๔๕	๖๐	๖๐	๕๐
ชั้น ๓	๓	๓	๓	๗	๑๐	๑๕	๒๐	๒๐	๔๕	๔๕	๖๐
ชั้น ๔	๓	๓	๓	—	—	๓	๗	๗	๑๕	๑๕	๒๐
ชั้น ๕	๓	๓	๓	—	—	—	๕	๕	๑๐	๑๐	๑๕
ชั้น ๖	๒	๒	๒	—	—	—	๓	๓	๗	๗	๑๐
ชั้น ๗	—	๒	๒	—	—	—	—	—	๓	๓	๗
ชั้น ๘	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	๒	๕

หมายเหตุ

๑. กำหนดทัณฑ์ในตารางนี้ ถือกำหนดที่สูงสุด ผู้ลงทัณฑ์จะสั่งเกินกำหนดนี้ไม่ได้ แต่ต่ำกว่าได้

๒. ทัณฑ์กรรมที่กำหนดไว้เป็นวัน ๆ หมายความว่า ทำทัณฑ์กรรมทุก ๆ วันจนกว่าจะครบกำหนด ในวันหนึ่งนั้นผู้ที่สั่งลงทัณฑ์จะกำหนดทัณฑ์กรรมได้ไม่เกินวันละ ๖ ชั่วโมง แต่ถ้าให้อยู่เวรยามในวันหนึ่งต้องไม่เกินกำหนดระยะเวลาอยู่เวรยามตามปกติ ผู้ใดจะสั่งลงทัณฑ์กรรมให้กำหนดโดยชัดเจนว่า ทัณฑ์กรรมกี่วัน วันละกี่ชั่วโมง

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๐๕

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. ๒๔๙๗
กำหนดว่า วินัยและการลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยของเจ้าหน้าที่และสมาชิก
กองอาสารักษาดินแดนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวินัยกองอาสารักษาดินแดน
จึงได้ตราพระราชบัญญัติวินัยกองอาสารักษาดินแดนขึ้น